

Petita història de l'Escola Municipal de Música de Mollet

Xavier Esteve Garcia *

Ara que escric aquestes línies, fa tot just 20 anys i 4 mesos (el setembre de 1991) que vaig trepitjar per primera vegada l'espai de Can Gomà destinat a acollir l'Escola Municipal de Música.

Abans de l'estiu havia tingut una entrevista amb la cap de Cultura, la Montse Badia, al bar Marfà, on vam parlar llargament de música i de pedagogia. L'escola es va inaugurar el maig de 1991 amb l'assistència del molletà Jordi Solé Tura, que llavors era ministre de Cultura del govern de l'Estat.

Recordo la primera visita a les instal·lacions del que havia estat la casa de la família Gomà com si fos

ahir. Ja sé que pot sonar a tòpic, però us puc assegurar que és així. A la petita porteria, després de traspasar aquella gran porta de ferro, la imprescindible Rosario, sempre al cas de tot. Un petit parterre amb flors i un cirerer, i al darrera, l'antiga casa dels Gomà.

En els baixos d'aquell edifici hi havia, aleshores, un magatzem i les dependències de la petita impremta municipal. Per accedir a la primera planta calia pujar per unes escales senyorívoles i un cop traspassada la porta et trobaves el personal de l'Institut Municipal de Serveis Socioculturals i el Centre de Recursos Pedagògics.

119

Figura 1. Can Gomà

* Director de l'Escola Municipal de Música i Dansa de Mollet. xavier@terra.es

Em van ensenyar els diferents espais que s'havien destinat per a l'escola i recordo que vaig pensar: "és l'escola més bonica que he vist mai" i a mesura que m'anaven ensenyant les diferents aules, me les anava imaginant amb nens i nenes solfejant, cantant en cors, fent classes d'instrument, tocant en orquestra... Ho podia arribar a sentir, fins i tot m'imaginava els nens i pares entrant a l'escola, xerrant, rient, jugant... Aquell dia, en arribar a casa, em vaig posar a treballar, millor dit, a pensar, ja que des que m'havien proposat la direcció de l'escola, poques hores abans, no havia tingut temps de fer-me la idea del tipus d'escola que m'agradaria dirigir, i, és clar, quan no tens cap tipus d'experiència en direcció de centres, et comencen a aparèixer tot tipus de dubtes, neguits i pors. Crec que mai li estaré prou agraït al Carles Riera, aleshores director del Conservatori de Música de Granollers, que em va instruir, animar i donar suport en l'inici del projecte. La seva experiència, però, sobretot, el seu tarannà i la manera d'encarar les situacions més diverses, va ser la millor ajuda que podia tenir en aquell moment.

Vaig iniciar el meu plantejament pensant que l'escola que m'agradaria dirigir hauria de ser com l'escola on m'hagués agradat estudiar. Una escola on s'apliquessin els darrers mètodes pedagògics, on la participació en formacions instrumentals i vocals fos un dels elements fonamentals del projecte, on els alumnes amb la seva música formessin part dels esdeveniments més importants de la ciutat, una escola des d'on se'ls donés l'oportunitat de participar en els escenaris i festivals més importants del nostre país, des d'on poguessin compartir la música amb joves d'altres indrets, on l'estada

Figura 2. Fi del curs 1991-92 al Centre Cívic de Can Pantiquet

Figura 3. Inauguració de la Rambla Nova, curs 92-93. Joan Manuel Serrat acompanyat pel Grup de Vent de l'Escola de Música

al nostre centre els aportés una experiència enriquidora inoblidable... una escola de la qual s'arribessin a sentir orgullosos d'haver estat alumnes.

I així, quasi bé sense adornar-nos-en, vàrem iniciar el curs 1991-92 cinc professors i 55 alumnes. Cinc anys després passàvem del centenar. De fet, sempre vam tenir moltes més peticions que les que podíem absorbir.

Volia el millor per a l'escola, els

més innovadors mètodes d'ensenyament i que fos capdavantera en projectes i iniciatives. Vaig agafar els meus petits estalvis i el Nadal vaig marxar a Londres a conèixer la Guildhall School of Music and Drama. Allà vaig descobrir un nou concepte d'escola on s'impartia música i interpretació. Em va semblar genial un únic

Figura 4. Josep M. Pou i Xavier Esteve, durant l'enregistrament del CD *El pas del temps*, en homenatge a Martí i Pol, el desembre de 1999

centre on s'impartissin i interrelacionessin diferents disciplines artístiques per propiciar la creació de projectes comuns. Potser algun dia a la nostra escola també s'impartirien altres disciplines artístiques. Ara, però, la prioritat principal era iniciar i consolidar l'escola de música. Tot just començàvem a caminar i temps hi hauria per dissenyar nous conceptes.

La Setmana Santa del 93 vaig visitar totes les escoles de música, dansa i circ de l'Havana amb la il·lusió de conèixer quelcom diferent per incorporar al nostre projecte. Desgraciadament, la realitat cubana és molt diferent de la nostra. Allà l'ensenyament de les escoles de música té un objectiu professionalitzador. Malgrat això, com diuen els cubans: "de todo se aprende", l'experiència em va servir entre d'altres coses per valorar molt més el que tenim i fer créixer en mi la passió per l'ensenyament musical.

D'aquell viatge va sorgir la primera campanya d'ajuda a les escoles de música de Cuba, on gràcies al suport dels pares, alumnes i l'Ajuntament de la nostra ciutat, vàrem poder portar un trio de joves intèrprets cubans que van oferir concerts per nombroses poblaci-

121

Figura 5. Mollet Jazz Band, curs 2000-01

ons de la nostra comarca. La preparació d'aquesta gira ens va donar l'oportunitat de conèixer altres escoles de la comarca i d'establir una relació que més endavant donaria el seu fruit, amb la creació d'una orquestra, un grup de vent i un cor comarcal, que sota la direcció del nostre centre esdevindria un referent inèdit al nostre país. La Jove Orquestra de la Comarca del Vallès Oriental, la JOCVO, que així era com es denominava el projecte, donava als nostres alumnes i als de 14 escoles de poblacions de la nostra comarca, la possibilitat de poder participar en una formació orquestral de dimensions i varietat instrumental difícil d'aconseguir en cap de les nostres escoles. D'aquesta forma donàvem l'oportunitat als alumnes de poder conèixer "col·legues" d'altres poblacions i de participar en un projecte difícilment realitzable des d'una única escola.

Més de 1.500 alumnes de música van poder gaudir al llarg de 10 anys d'aquest projecte, oferint concerts i participant en l'enregistrament de

dos CD. L'estrena de la JOCVO va tenir lloc el maig del 1998 al Teatre Can Gomà amb la participació de més de 200 alumnes d'escoles de la comarca, 80 dels quals eren de Mollet. El mediàtic músic Albert Guinovart ens va compondre una obra integrada per un recull dels seus temes més coneguts per a televisió i teatre. Va ser un dia molt emocionant. Per primer cop la

122

Figura 6. Concert d'alumnes a l'auditori de l'Escola de Música

Figura 7. Cor juvenil. Curs 2000-01

Figura 8. Cartell del desè aniversari de la JOCVO

nostra escola dirigia un projecte supramunicipal!

Més endavant vam crear la JOSVO (Jove Orquestra Simfònica del Vallès Oriental), una orquestra simfònica amb els alumnes de més nivell de la JOCVO, on la participació dels alumnes de Mollet era molt nombrosa. Amb aquesta orquestra, al llarg de 5 anys i fins el 2009, vàrem oferir el concert de Cap d'Any produït pel Consell Comarcal del Vallès Oriental i que era retransmès per una vintena de televisions locals del nostre país.

Recordo el segon any de l'Escola, quan la Montserrat Tura ens va proposar participar en la inauguració de la Rambla Nova acompanyant Joan Manuel Serrat en la cançó "Paraules d'amor". Va ser tot un repte, us ho puc ben assegurar. L'alumnat i el professor del grup de Vent van treballar de valent les setmanes prèvies per fer-ho el millor possible. Quan, dies abans del concert, en Serrat va venir a l'Escola a fer un assaig, no ens ho podíem creure, va ser un regal, i el concert un èxit.

123

Figura 9. Actuació de la JOCVO l'any 2006

Figura 10. **Jove Orquestra de Cambra**

Després van venir tot un seguit d'inauguracions al costat de les quals els nostres alumnes van entrar a formar part de la història de la nostra ciutat.

124

L'escola de música també va anar canviant. Les necessitats d'espai anaven augmentant i nosaltres anàvem ocupant nous espais de l'edifici. Vam aconseguir l'auditori situat a l'últim pis que fins aleshores, i des que els senyors Gomà havien deixat l'edifici, complia les funcions de magatzem, i quan la impremta municipal que hi havia als baixos va tancar, també la vam fer nostra com a noves aules. La darrera reforma, la del 2008, va ser la més important. Es van eliminar les barreres arquitectòniques, amb la rampa i l'ascensor, es va canviar la ubicació dels espais públics, es van incrementar el nombre d'aules i es va crear la sala de dansa, gestionada pedagògicament i administrativament des de l'Escola de Música. De fet, era el primer pas en la concreció d'aquella idea inicial de relacionar les diferents disciplines artístiques, de la qual tan convençuts n'estem. La inauguració de la nova reforma de l'escola va ser tota una festa

Figura 11. **Grup de Cambra Stesso Tempo, curs 2000-01**

amb actuacions dels alumnes dins el teatre, al pati i a l'entrada de l'escola de música, un altre regal del dia.

La participació dels nostres alumnes en esdeveniments molletans és una constant al llarg de la nostra història. De tots plegats, en voldria destacar el següent: els actes de cloenda del Mil·lenari de Mollet l'any 1993,

Figura 12. Actuació de la Jazz Band i alumnes de l'Aula de Dansa a Can Gomà

Figura 13. Mollet Jazz Band al Festival de Jazz de Terrassa, l'any 2010

el 25è aniversari de diferents escoles públiques de Mollet, festes i aniversaris de diferents associacions de veïns; campanyes contra la violència de gènere; la Mostra d'entitats, Fira-mollet (FIMO); la Mostra de Poetes Grans, el cicle de Concerts de Cambra a la Marineta, campanyes solidàries de diferents entitats, setmanes culturals dels diferents barris, l'Estiu Festiu, Setmana cultural de l'esplai de la Gent Gran, festes dels diferents centres culturals, inauguracions d'exposicions al Museu Abelló, festes del Centre d'Educació Especial del Bosc, festes del Casal Cultural, Nadal i Sant

Jordi a les residències d'avis, arribada i judici del Carnestoltes, programació musical del Lledoner...

L'any 2000, els nostres alumnes participaven per primer cop en un festival internacional fora de Catalunya, a la població Noruega de Thronheim. Recordo la preparació dels concerts i l'emoció que sentíem tots. Després van venir altres festivals a Suïssa, Suècia, Dinamarca, Àustria, Hongria i Itàlia, així com concerts a prestigioses sales de concerts i festivals com l'Auditori Nacional de Catalunya, Sala Luz de Gas de Barcelona, Auditori de Caja Madrid a Barcelona, Museu Picasso de Barcelona, Palacio de Sástago de Saragossa, CaixaFòrum de Barcelona, Auditori Pau Casals del Vendrell, Maremàgnum de Barcelona, Ateneu Barcelonès, Casal del Metge de Barcelona, Museu Frederic Marès de Barcelona, Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Hospital de Sant Pau de Barcelona, Festival Internacional de Jazz de Terrassa, Festival Internacional de Música de Cadaqués, Festival Internacional de Jazz de Montélimar (França), Mercat de Música Viva de Vic, Concerts a Sigüenza

Figura 14. Església de Mollet. Concert de Sant Jordi, 2010

126

(Madrid), Uncastillo i Luesia (Aragó), Ondarríbia (Euskadi)...on vam portar amb orgull el nom de la nostra escola i la nostra ciutat.

També l'any 2000, la nostra ciutat presentava el disc "Encuentros con La Habana" dirigit i produït per la nostra escola gràcies al suport de l'Ajuntament de Mollet, el Consell Comarcal del Vallès Oriental, la Fundació Autor de la SGAE, la companyia aèria Air Europa, l'Hotel Golden Tulip de l'Havana, els estudis d'enregistrament EGREM i Abdala, i l'Institut de la Música de Cuba. Es materialitzava així un projecte iniciat dos anys enrere quan des del nostre Centre es va proposar a diferents cantants consagrats participar en un disc solidari amb les escoles de música de Cuba. Joan Manuel Serrat, Victor Manuel, Pablo Milanés, Fito Páez, Ismael Serrano o Ketama, entre d'altres cantants, van participar en aquest enregistrament, cedint tots els seus beneficis a les escoles de música del país caribeny. En aquest disc van participar-hi dos alumnes for-

Figura 15. Actuació del grup Sax Fiesta al Festival de Montélimar (França)

mant part del grup de músics que van acompanyar els cantants en l'enregistrament a Cuba.

Al llarg d'aquests anys, el nostre interès per avançar en la recerca de nous mètodes pedagògics ens ha portat a l'organització de diferents esdeveniments, com han estat la Trobada de guitarres del Vallès Oriental, la Trobada

Figura 16. Sala de Dansa de Can Gomà

Figura 17. L'Escola de Música, després de les obres de remodelació. 2010

de flautes de bec del Vallès, la Trobada de saxos de Catalunya, els cursos de cant impartits per Csilla Öttvos, soprano de l'Òpera d'Hongria, o el Curs de pedagogia del piano a càrrec d'Andrea Mesa, assessora musical del Centro Nacional de Escuelas de Arte de Cuba.

Des de fa set anys, coincidint amb la diada de Sant Jordi, el nostre centre treballa cada any de valent per oferir una gran producció musical a l'església de Sant Vicenç. En aquest gran concert participen els cors i orques-

tres d'alumnes de l'escola, juntament amb el cor de pares i la coral Estoc de Veus de la nostra ciutat. El Rèquiem de G. Fauré, la Simfonia de les Joquines de F.J. Haydn, la Missa de la Coronació de W.A. Mozart, el Magnificat d'Antonio Vivaldi, el Rèquiem de Mozart, el Glòria d'Antonio Vivaldi o la Missa Sti Leopoldi de J. M. Haydn, són algunes de les grans obres que hem ofert a la ciutat. No voldria menysprear, però, la trentena de concerts anuals que ofereixen els nostres alumnes al llarg del curs.

La producció discogràfica ha estat també una de les nostres fites al llarg d'aquests anys. A més dels dos CD produïts amb la JOCVO i el disc "Encuentros con la Habana", des de l'escola hem produït els CD del 5è i 10è aniversari, amb la participació de tot l'alumnat, i el disc "El pas del temps" d'homenatge a Miquel Martí i Pol on l'actor molletà Josep Maria Pou va posar veu a unes "Tanques" amb acompanyament musical interpretat per alumnes de l'escola.

Em vénen al cap els alumnes del primer curs d'existència del centre. Hi ha un parell d'exalumnes que ara hi porten els seus fills. Quina gràcia em fa sempre que els veig, i quin ver-

Figures de 18 a 23. Caràtules de diversos CD editats per l'Escola Municipal de Música de Mollet

128

tigen! Vàrem començar cinc professors i 55 alumnes i aquest curs 2011-2012 serem 16 professors i quasi 400 alumnes repartits en 31 grups de llenguatge musical. Un total de 265 alumnes estudiaran instrument i una bona parts d'ells formaran part de les orquestres, el combo, la Mollet Jazz Band, els grups de cambra, el conjunt instrumental i els cors de l'escola.

Al llarg de la nostra petita història, centenars de joves molletans han passat per l'escola i sense nosaltres pretendre-ho, un bon grapat a hores d'ara són docents de música a primària, secundària i escoles de música, i d'altres, magnífics intèrprets professionals. La majoria, però, després de deixar l'escola i dirigir la seva vida professional cap a una altra activitat, estic convençut que mai oblidaran el seu pas pel nostre Centre, igual que nosaltres a ells.

També han tingut relació amb l'escola, els molletans il·lustres que han

rebut la Medalla de la Ciutat. Jordi Solé Tura va inaugurar l'Escola de Música, com a ministre de Cultura. Joan Abelló va col·laborar amb una pintura per a la caràtula del CD en el 5è aniversari de l'Escola. Josep Solà va ser membre del nostre Consell d'administració i, finalment, Josep M. Pou va participar en l'enregistrament del CD *El pas del temps*, en homenatge a Miquel Martí i Pol, posant la seva veu.

És el primer cop que recordo sobre el paper la petita història de la nostra escola. Em vénen al cap mil anècdotes i els moments intensos viscuts al costat d'un equip docent extraordinari, d'unes administratives molt professionals (amb paciència infinita), d'un Ajuntament que sempre ha confiat en nosaltres i ha donat suport a tots els nous projectes, i uns pares i alumnes que ens han ajudat a fer realitat els nostres somnis.

Llarga vida a l'escola de música!